

що, тутакси и совѣсть та ще да ти доди на помощъ, за да тя совѣтува. Тя ще да ти каже, да ли е добро и право, щото си наумилъ да чинишь. И тогава треба да ѝ послушашъ; защото, ако изберешъ онова, което тя не одобрява, то ще да ся каишь. И кога то започнишь нѣкое дѣло, и усещашъ въ себеси, да ти е по воля та, и да ти е весело сърцето, тогава знай, чи вървишь изъ правый-атъ пѣть, и чи струвашъ добро. Ако ли осещашъ въ себеси страхъ и срамъ, тогава знай, чи не си изъ добъръ пѣть тръгналъ, и чи струвашъ зло. Найпослѣ, кога свършишь, щото си началъ по напредъ да чинишь, тогава ще ти каже совѣсть та, да ли е било то добро или зло, да ли е било право или неправо.

Сынъ. А защо треба повечъ да слушамъ совѣсть тѣ си а не тѣло то си?

Отець. Затова, сыне, защо то совѣсть та сама по себеси, не ще никога да ны излъжи за какво-да-е, а желанія та и исканіе то на наше то сърце, не само мамѣтъ насъ, но іоще могатъ да ны накаратъ на голѣмы грѣховы и беззаконія. Сыне, който человекъ ся влада по тѣлесны тѣ си исканія, и комуто тія